

INGEZONDEN

LEEGSTAANDE SANATORIUMBEDDEN

In zijn „ingezonden” wijst collega WESTHOFF¹ op een gedeeltelijke oplossing, die ook wij onder ogen hebben gezien. Inderdaad hebben de ons omringende landen, met uitzondering van de Scandinavische, die in dezelfde gunstige situatie verkeren als Nederland, een groot tekort aan sanatoriumbedden. Wij noemden in ons artikel²: Engeland (waar de situatie intussen in gunstige zin aan het veranderen is), Frankrijk en Griekenland. Het ligt dus voor de hand een aantal bedden in ons land ter beschikking te stellen voor buitenlandse patiënten.

Wij menen echter, dat men eerst moet pogen in eigen land een oplossing voor het ziekenhuis-vraagstuk te zoeken. Pas daarna zou de door WESTHOFF voorgestelde maatregel ernstig in aanmerking komen.

Het zou wellicht aanbeveling verdienen in een enkel kindersanatorium reeds te beginnen met opnemen van kinderen uit het buitenland, zoals bv. in Denemarken uit Engeland reeds met succes plaats vindt.

Literatuur: ¹N.T.v.G. (1955) 99, 821. ²T. v. Soc. Gen. (1954) 25, 509.

's-Gravenhage, Maart 1955

C. R. N. F. VAN JOOST

J. H. DE HAAS

H. SLETTENAAR

Naar aanleiding van het artikel van C. H. A. WESTHOFF in het N.T.v.G. van 12 Maart jl. acht ik het van belang mede te delen, dat het vraagstuk van de beschikbaarstelling van ziekenhuis- en sanatoriumbedden door Europese landen ten behoeve van de inwoners van andere Europese landen in studie is bij de Gezondheidscommissie van de Raad van Europa. Het komt voor op de agenda van de waarschijnlijk in Juli a.s. te houden vergadering van deze commissie.

's-Gravenhage, 23 Maart 1955

C. VAN DEN BERG,

Directeur-Generaal voor de

Internationale Volksgezondheidszaken

BERICHTEN

BUITENLAND

AFRIKA. — DAVID LIVINGSTONE HERDACHT. Het eerste nummer van de *Central African Journal of Medicine*, een maandblad, bestemd voor de medische professie van de „Federation of Rhodesia and Nyasaland”, opent met een artikel over DAVID LIVINGSTONE (1813-1873), de Schotse zendeling-arts, die als ontdekkingsreiziger een grote vermaardheid verwierf. LIVINGSTONE was een edele figuur, die uit zuivere drang menselijke nood te lenigen zijn weg is begonnen. Geleidelijk ontwikkelde hij zich tot ontdekkingsreiziger en werd door de Britse regering ook met ambtelijke taken belast. Maar hij bleef geneesheer, vereerd door alle stammen, met welke hij op zijn reizen in aanraking kwam, en pionier in de strijd tegen de slavenhandel. De befaamde ontmoeting met HENRY MORTON STANLEY (1840-1904), de avontuurlijke, begaafde journalist, die van de eigenaar van de *New York Herald*, JAMES GORDON BENNETT, de opdracht ontving LIVINGSTONE te zoeken en te steunen, dateert van 1871. Anderhalf jaar later, nog steeds op expeditie, bezweek hij.

LIVINGSTONE bereisde in de loop van dertig jaren een derde gedeelte van Afrika: van de evenaar tot de Kaap en van de Indische tot de Atlantische Oceaan.

ENGELAND. — GENEESKUNDIGE PROEFNEMINGEN OP MENSEN. De weerklink van de *British medical Journal* (26 Febr. 1955, bl. 526) op de gedachtenwisseling, die ter gelegenheid van de jaarvergadering der wereldvereniging van geneeskundigen, te Rome, door leiders van de geneeskundige pers over openbaarmaking van proeven op mensen is gehouden, zal, wie er niet op was voorbereid, teleurstellen. Zoals reeds uitvoerig in ons *Tijdschrift* (1954, bl. 3038) ter sprake kwam, aanvaardden de rapporteurs HERINGA (*Medisch Contact*) en THOMSON (*Practitioner*), dat de geneeskundige pers de taak heeft er tegen te waken dat de uitkomsten van ethisch niet verantwoord geneeskundig onderzoek in druk verschijnen. De redactie van het orgaan der *British medical Association* kan zich hiermede niet verenigen. Men kan hier tegenover stellen, zo schrijft zij, dat het de taak van een redactie is artikelen te publiceren die „contribute to knowledge”. Slechts van dit gezichtspunt heeft zij de aangeboden kopij te beoordelen, niet als „censor of morals”. Daarbij vindt zij steun in de overweging, dat slechts door publicatie „undesirable methode of investigations” aan het licht komen en aldus vatbaar worden voor „public criticism”.